Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2002/92/EB**

2002 m. gruodžio 9 d.

dėl draudimo tarpininkavimo

(OL L 9, 2003 1 15, p. 3)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/65/ES	L 173	349	2014 6 12

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2002/92/EB

2002 m. gruodžio 9 d.

dėl draudimo tarpininkavimo

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([3]),

kadangi:

(1) Draudimo ir perdraudimo tarpininkams tenka svarbus vaidmuo Bendrijoje platinant draudimo ir perdraudimo produktus.

(2) Pirmuoju žingsniu siekiant palengvinti draudimo agentų ir brokerių naudojimąsi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas buvo 1976 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 77/92/EEB dėl priemonių, padedančių veiksmingai naudotis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas draudimo agentų ir brokerių veiklos (ISIC ex 630 grupė) srityje, ypač dėl pereinamųjų šios veiklos priemonių ([4]).

(3) Direktyva 77/92/EEB turėjo būti taikoma tol, kol įsigalios nuostatos, suderinančios nacionalines taisykles, reglamentuojančias draudimo agentų ir brokerių veiklos pradėjimą ir vykdymą.

([1]) OL C 29 E, 2001 1 30, p. 245.
([2]) OL C 221, 2001 8 7, p. 121.
([3]) 2001 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 140 E, 2002 6 13, p. 167), 2002 m. kovo 18 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 145 E, 2002 6 18, p. 1) ir 2002 m. birželio 13 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2002 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimas.
([4]) OL L 26, 1977 1 31, p. 14. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 1994 m. Stojimo aktu.

▼B

(4) Dauguma valstybių narių vadovavosi 1991 m. gruodžio 18 d. Komisijos rekomendacija 92/48/EEB dėl draudimo tarpininkų ([1]), ir tai padėjo suvienodinti nacionalines nuostatas dėl profesinių reikalavimų ir draudimo tarpininkų registracijos.

(5) Tačiau nacionalinėse nuostatose dar liko esminių skirtumų, kurie trukdo pradėti ir vykdyti draudimo ir perdraudimo tarpininkų veiklą vidaus rinkoje; todėl tikslinga Direktyvą 77/92/EEB pakeisti kita direktyva.

(6) Draudimo ir perdraudimo tarpininkams turi būti sudarytos sąlygos naudotis Sutartyje įtvirtintomis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas.

(7) Tai, kad draudimo tarpininkai negali laisvai veikti visoje Bendrijoje, trukdo tinkamai funkcionuoti vienai bendrai draudimo rinkai.

(8) Todėl nacionalinių nuostatų dėl profesinių ir registracijos reikalavimų asmenims, kurie pradeda ir vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą, derinimas gali būti naudingas ir vienos bendros finansinių paslaugų rinkos sukūrimui, ir klientų apsaugos šioje srityje stiprinimui.

(9) Draudimo produktus gali platinti įvairūs asmenys ar institucijos, pavyzdžiui, agentai, brokeriai ir bankų draudimo operatoriai; vienodas požiūris į operatorius ir kliento apsaugą yra būtinas, kad visi minėti asmenys ar institucijos būtų šios direktyvos subjektai.

(10) Šioje direktyvoje pateikiamas sąvokos „priklausomas draudimo tarpininkas“ apibrėžimas, kuriame yra atsižvelgta į kai kurių valstybių narių rinkos specifiką ir kuriuo siekiama sudaryti sąlygas tokių tarpininkų registravimui. Šios sąvokos apibrėžimu nesiekiama neleisti valstybėms narėms vartoti panašias sąvokas, taikomas draudimo tarpininkams, kurie, veikdami draudimo įmonės vardu, jos naudai ir tos įmonės visiška atsakomybe turi teisę rinkti draudimo įmokas arba klientui skirtas sumas, laikydamiesi šios direktyvos reikalavimų dėl finansinių garantijų.

(11) Ši direktyva turėtų būti taikoma asmenims, kurie užsiima draudimo tarpininkavimo paslaugų teikimu tretiesiems asmenims gaudami už tai atlygį, kuris gali būti piniginio pobūdžio, arba gaudami kitokią sutartinę nuo atlikto darbo priklausančią ekonominę naudą.

([1]) OL L 19, 1992 1 28, p. 32.

▼B

(12) Ši direktyva netaikoma kitos profesijos asmenims, pavyzdžiui, mokesčių ekspertams ar apskaitininkams, kurių konsultavimas draudimo klausimais yra atsitiktinio pobūdžio užsiimant pagrindine profesine veikla; ši direktyva taip pat netaikoma teikiant bendro pobūdžio informaciją apie draudimo produktus, jeigu tokios veiklos tikslas nėra padėti klientui sudaryti arba vykdyti draudimo ar perdraudimo sutartį; ji netaikoma profesionaliai administruojant draudimo ar perdraudimo įmonei pateiktus reikalavimus išmokėti draudimo išmoką, patikslinant nuostolius ar atliekant ekspertinį reikalavimų išmokėti draudimo išmoką vertinimą.

(13) Ši direktyva netaikoma asmenims, kurie draudimo tarpininkavimu užsiima kaip papildoma veikla, laikydamiesi tam tikrų griežtų sąlygų.

(14) Draudimo ir perdraudimo tarpininkai turėtų būti įregistruoti valstybių narių, kuriose yra jų gyvenamoji vieta arba pagrindinė buveinė, kompetentingose institucijose, jeigu jie atitinka griežtus profesinius reikalavimus, keliamus jų kompetencijai, gerai reputacijai, profesinės civilinės atsakomybės draudimui ir finansiniam pajėgumui.

(15) Ši registracija turėtų leisti draudimo ir perdraudimo tarpininkams veikti kitose valstybėse narėse pagal įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principus, jeigu kompetentingos institucijos vadovavosi atitinkama pranešimų teikimo tvarka.

(16) Reikia numatyti sankcijas asmenims, kurie draudimo ar perdraudimo tarpininkavimu užsiima neįsiregistravę, draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurios naudojasi neregistruotų tarpininkų paslaugomis, ir tarpininkams, kurie nesilaiko pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų.

(17) Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir keitimasis informacija yra esminis dalykas siekiant apsaugoti klientus ir užtikrinti draudimo bei perdraudimo veiklos patikimumą vienoje bendroje rinkoje.

(18) Klientui labai svarbu žinoti, ar draudimo tarpininkas jį konsultuoja apie daugelio draudimo įmonių produktus, ar tik apie keleto tam tikrų draudimo įmonių siūlomus produktus.

▼B

(19) Šioje direktyvoje turėtų būti nustatyti draudimo tarpininkų įsipareigojimai dėl informacijos teikimo klientams. Šiuo klausimu valstybės narės gali išlaikyti arba nustatyti griežtesnes nuostatas, kurios gali būti taikomos draudimo tarpininkams, nesvarbu, kur yra jų gyvenamoji vieta, kai jie tarpininkavimo veiklą vykdo valstybės narės teritorijoje, jeigu visos tokios griežtesnės nuostatos atitinka Bendrijos teisės aktus, įskaitant 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) ([1]).

(20) Jeigu tarpininkas pareiškia, kad jis konsultuoja apie daugelio draudimo įmonių produktus, jis turėtų atlikti sąžiningą ir pakankamai išsamią rinkoje esančių produktų analizę; be to, visi tarpininkai turėtų paaiškinti priežastis, kuriomis grindžia vienokius ar kitokius savo patarimus.

(21) Būtinybė reikalauti tos informacijos atskleidimo yra mažesnė, kai klientas yra komercinės ar pramoninės rizikos perdraudimo ar draudimo sutartį norinti sudaryti bendrovė.

(22) Draudimo tarpininkų ir klientų ginčams spręsti valstybėse narėse būtina nustatyti tinkamą ir veiksmingą skundų pateikimo ir žalos atlyginimo pracedūras, tam tikrais atvejais taikant esamas procedūras.

(23) Nepažeisdamos klientų teisės kreiptis į teismą, valstybės narės turėtų skatinti neteisminiam ginčų sprendimui įsteigtas valdžios ar privačias institucijas bendradarbiauti nagrinėjant tarpvalstybinius ginčus. Tokio bendradarbiavimo tikslas galėtų būti, pavyzdžiui, sudaryti galimybę klientams kreiptis į valstybėje narėje, kurioje jie gyvena, įkurtas neteismines institucijas ir skųstis dėl kitoje valstybėje narėje įsisteigusių draudimo tarpininkų. FIN–NET tinklo sukūrimas leidžia teikti klientams daugiau pagalbos, kai jie naudojasi tarpvalstybinėmis paslaugomis. Nuostatose dėl ginčų nagrinėjimo tvarkos turi būti atsižvelgta 1998 m. kovo 30 d. Komisijos rekomendaciją 98/257/EB dėl principų, taikomų institucijoms, atsakingoms už neteisminį vartotojų ginčų sprendimą ([2]).

(24) Direktyva 77/92/EEB turėtų būti pripažinta netekusia galios,

([1]) OL L 178, 2000 7 17, p. 1.
([2]) OL L 115, 1998 4 17, p. 31.

▼B

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva nustato fizinių ir juridinių asmenų, įsteigtų valstybėje narėje arba norinčių ten įsisteigti, draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklos pradėjimą ir vykdymą.

2. Ši direktyva netaikoma asmenims, teikiantiems tarpininkavimo paslaugas sudarant draudimo sutartis, jeigu įvykdomos visos toliau išvardytos sąlygos:

a) draudimo sutarčiai sudaryti reikia tik žinoti apie teikiamą draudimo apsaugą;

b) draudimo sutartis nėra gyvybės draudimo sutartis;

c) draudimo sutartimi nėra apdraudžiama jokia atsakomybės rizika;

d) draudimo tarpininkavimas nėra pagrindinė asmens profesinė veikla;

e) draudimo paslauga papildo bet kurio tiekėjo siūlomą produktą ar paslaugą ir apima draudimo apsaugą nuo:

   i) tiekėjo siūlomų prekių sugedimo, praradimo ar sugadinimo rizikos;

   ii) bagažo sugadinimo ar praradimo bei kitų rizikų, susijusių su šio tiekėjo organizuojama kelione, net jeigu draudimas apima gyvybės atsakomybės rizikos draudimą, jeigu toks draudimas papildo pagrindinę draudimo apsaugą nuo rizikų, susijusių su tokia kelione;

f) metinės draudimo įmokos suma neviršija 500 eurų, o bendras draudimo sutarties terminas, įskaitant visus pratęsimus, nėra ilgesnis kaip penkeri metai.

3. Ši direktyva netaikoma draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo paslaugoms, susijusiomis su rizika ir įsipareigojimais už Bendrijos ribų.

▼B

Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių įstatymams, reglamentuojantiems draudimo tarpininkavimo veiklą, kurią jos teritorijoje pagal laisvės teikti paslaugas principą vykdo trečiosiose šalyse įsteigti draudimo ir perdraudimo tarpininkai, jeigu garantuojamas vienodo požiūrio į visus asmenis, kurie užsiima draudimo tarpininkavimu ar turi leidimą juo užsiimti toje rinkoje, taikymas.

Ši direktyva nereglamentuoja nei draudimo tarpininkavimo veiklos, vykdomos trečiosiose šalyse, nei Bendrijos draudimo ar perdraudimo įmonių veiklos, kaip apibrėžta 1973 m. liepos 24 d. Pirmojoje Tarybos direktyvoje 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ([1]), ir 1979 m. kovo 5 d. Pirmojoje Tarybos direktyvoje 79/267/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio gyvybės draudimo veiklos pradėjimu ir vykdymu, suderinimo ([2]), kurią jos vykdo per draudimo tarpininkus trečiosiose šalyse.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1) „draudimo įmonė“ — įmonė, kuri gavo oficialų leidimą pagal Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį arba Direktyvos 79/267/EEB 6 straipsnį;

2) „perdraudimo įmonė“ — įmonė, išskyrus draudimo ar valstybės, kuri nėra narė, draudimo įmonę, kurios pagrindinė veikla yra draudimo įmonės, valstybės, kuri nėra narė, draudimo įmonės ar kitos perdraudimo įmonės perleidžiamos rizikos prisiėmimas;

3) „draudimo tarpininkavimas“ — veikla, susijusi su supažindinimu su galimybe sudaryti draudimo sutartis, pasiūlymu sudaryti draudimo sutartis ar kitu draudimo sutarčių parengiamuoju darbu, taip pat veikla, susijusi su draudimo sutarčių sudarymu arba pagalba administruojant ar vykdant tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką.

▼M1

Išskyrus šios direktyvos IIIA skyriuje numatytus atvejus, jei tą veiklą vykdo draudimo įmonė arba draudimo įmonės darbuotojas, veikiantis tos draudimo įmonės atsakomybe, ji nėra laikoma draudimo tarpininkavimu ar draudimo produktų platinimu.

([1]) OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB (OL L 77, 2002 3 20, p. 17).

([2]) OL L 63, 1979 3 13, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/12/EB (OL L 77, 2002 3 20, p. 11).

▼B

Draudimo tarpininkavimu taip pat nelaikomas atsitiktinis informacijos teikimas užsiimant kita profesine veikla, jeigu tos veiklos tikslas nėra padėti klientui sudaryti ar vykdyti draudimo sutartį; profesionalus draudimo įmonei pateiktų reikalavimų išmokėti draudimo išmoką administravimas; nuostolių patikslinimas ar ekspertinis reikalavimų išmokėti draudimo išmoką vertinimas;

4) „perdraudimo tarpininkavimas“ — veikla, susijusi su supažindinimu su galimybe sudaryti perdraudimo sutartis, pasiūlymu sudaryti perdraudimo sutartis ar kitu perdraudimo sutarčių parengiamuoju darbu, taip pat veikla, susijusi su perdraudimo sutarčių sudarymu arba pagalba administruojant ar vykdant tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką.

Jeigu šią veiklą vykdo perdraudimo įmonė arba perdraudimo įmonės darbuotojas, veikiantis tos perdraudimo įmonės atsakomybe, tai ji nėra laikoma perdraudimo tarpininkavimu.

Perdraudimo tarpininkavimu taip pat nelaikomas atsitiktinis informacijos teikimas užsiimant kita profesine veikla, jeigu tos veiklos tikslas nėra padėti klientui sudaryti ar vykdyti perdraudimo sutartį; profesionalus perdraudimo įmonei pateiktų reikalavimų išmokėti draudimo išmoką administravimas; nuostolių patikslinimas ar ekspertinis reikalavimų išmokėti draudimo išmoką vertinimas;

5) „draudimo tarpininkas“ — bet kuris fizinis ir juridinis asmuo, kuris pradeda ir vykdo draudimo tarpininkavimo veiklą, gaudamas už tai atlygį;

6) „perdraudimo tarpininkas“ — bet kuris fizinis ir juridinis asmuo, kuris pradeda ir vykdo perdraudimo tarpininkavimo veiklą, gaudamas už tai atlygį;

7) „priklausomas draudimo tarpininkas“ — bet kuris asmuo, kuris draudimo tarpininkavimu užsiima vienos arba, jeigu draudimo produktai tarpusavyje nekonkuruoja, kelių draudimo įmonių vardu ir jų naudai, tačiau nerenka draudimo įmokų ar klientui skirtų išmokų, o visa atsakomybė už produktus tenka atitinkamoms draudimo įmonėms.

Asmuo, kuriam draudimo tarpininkavimas užsiimant pagrindine profesine veikla yra papildoma veikla, taip pat laikomas priklausomu draudimo tarpininku, veikiančiu vienos ar kelių draudimo įmonių atsakomybe už atitinkamus produktus, jeigu draudimas, kaip papildoma paslauga, įeina į jo pagrindinės profesinės veiklos produktus ir paslaugas, o pats asmuo įmokų ir klientui skirtų išmokų nerenka;

8) „didelės rizikos“ — suprantama taip, kaip apibrėžta Direktyvos 73/239/EEB 5 straipsnio d punkte;

▼B

9) „buveinės valstybė narė“:

a) jeigu tarpininkas yra fizinis asmuo — tai valstybė narė, kurioje yra jo gyvenamoji vieta ir kurioje jis vykdo veiklą;

b) jeigu tarpininkas yra juridinis asmuo — tai valstybė narė, kurioje yra jo registruota buveinė, arba, jeigu pagal savo nacionalinius įstatymus jis registruotos buveinės neturi, valstybė narė, kurioje yra jo pagrindinė buveinė;

10) „priimančioji valstybė narė“ — valstybė narė, kurioje draudimo ar perdraudimo tarpininkas turi filialą arba teikia paslaugas;

11) „kompetentinga institucija“ — institucija, kurią pagal 7 straipsnį skiria kiekviena valstybė narė;

12) „ilgalaikio saugojimo laikmena“ yra bet kokia priemonė, kuri leidžia klientui jam asmeniškai skirtą informaciją išsaugoti taip, kad ji būtų prieinama ateityje tiek laiko, kiek reikia atitinkamos informacijos paskirčiai, ir kuri leidžia atgaminti saugomą informaciją jos nepakeičiant.

Ilgalaikio saugojimo laikmena visų pirma apima diskelius, pastoviosios atminties kompaktinius diskus (CD–ROM), universaliuosius skaitmeninius (optinius) diskus (DVD) ir asmeninių kompiuterių kaupiklius, kuriuose saugomas elektroninis paštas, tačiau neapima interneto svetainių, nebent jos atitinka pirmojoje pastraipoje nurodytus kriterijus;

▼M1

13) IIIA skyriaus tikslais, „draudimo principu pagrįstas investicinis produktas“ — draudimo produktas, kuris turi termino arba išperkamąją vertę, kuri visiškai arba iš dalies tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso nuo rinkos svyravimų ir tokiu produktu nelaikoma:

a) ne gyvybės draudimo produktai, išvardyti Direktyvos 2009/138/EB I priede (ne gyvybės draudimo grupės);

b) gyvybės draudimo produktai, kai išmokos pagal sutartį išmokamos tik mirties atveju arba neįgalumo dėl sužalojimo, ligos ar negalios atveju;

c) pensijų produktai, kurių pagal nacionalinę teisę pripažinta pirminė paskirtis yra užtikrinti investuotojui pajamas išėjus į pensiją ir kurie suteikia investuotojui teisę į tam tikras išmokas;

d) profesinių pensijų sistemos, kurios oficialiai pripažintos ir patenka į Direktyvos 2003/41/EB arba Direktyvos 2009/138/EB taikymo sritį;

▼M1

e) tam tikri pensijų produktai, kurių atžvilgiu pagal nacionalinės teisės aktus reikalaujama, kad darbdavys į juos mokėtų finansines įmokas, ir nei darbdavys, nei darbuotojas negali pasirinkti pensijų produkto arba teikėjo.

▼B

II SKYRIUS

REGISTRACIJOS REIKALAVIMAI

3 straipsnis

Registracija

1. Draudimo ir perdraudimo tarpininkai registruojasi savo buveinės valstybės narės kompetentingoje institucijoje, kaip apibrėžta 7 straipsnio 2 dalyje.

Nepažeisdamos pirmosios pastraipos, valstybės narės gali nustatyti, kad draudimo ir perdraudimo įmonės bei kitos institucijos gali bendradarbiauti su kompetentingomis institucijomis registruojant draudimo ir perdraudimo tarpininkus bei taikant jiems 4 straipsnyje išdėstytus reikalavimus. Visų pirma priklausomus draudimo tarpininkus gali registruoti draudimo įmonė arba draudimo įmonių asociacija, prižiūrint kompetentingai institucijai.

Valstybėms narėms nereikia pirmojoje ir antrojoje pastraipose nustatyto reikalavimo taikyti visiems fiziniams asmenims, kurie dirba įmonėje ir vykdo draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veiklą.

Visus juridinius asmenis registruoja valstybė narė, registre nurodydama fizinių asmenų, kurie administracijoje atsako už tarpininkavimo veiklą, vardus ir pavardes.

2. Valstybės narės gali turėti daugiau nei vieną draudimo ir perdraudimo tarpininkų registrą, jeigu jos nustato kriterijus, pagal kuriuos turi būti registruojami tarpininkai.

Valstybės narės pasirūpina, kad būtų įsteigtas vienas informacijos centras, kuris leistų greitai ir lengvai prieiti prie minėtuose registruose elektroniniu būdu kaupiamos ir nuolatos atnaujinamos informacijos. Šiame informaciniame centre taip pat teikiama tapatybę nustatanti informacija apie 1 dalies pirmojoje pastraipoje minėtą kiekvienos valstybės narės kompetentingą instituciją. Registre taip pat turi būti nurodyta šalis ar šalys, kuriose tarpininkas vykdo veiklą pagal įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principus.

3. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo tarpininkai (įskaitant priklausomus tarpininkus) ir perdraudimo tarpininkai būtų registruojami tik jeigu jie atitinka 4 straipsnyje nustatytus profesinius reikalavimus.

▼B

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad iš registrų būtų išbraukiami minėtų reikalavimų nebeatitinkantys draudimo tarpininkai (įskaitant priklausomus tarpininkus) ir perdraudimo tarpininkai. Registracijos galiojimą reguliariai tikrina kompetentinga institucija. Jei būtina, buveinės valstybė narė apie tarpininko išregistravimą bet kokiomis tinkamomis priemonėmis praneša priimančiajai valstybei narei.

4. Kompetentingos institucijos draudimo ir perdraudimo tarpininkams gali išduoti dokumentą, kuriuo remdamasis bet kuris suinteresuotas asmuo gali patikrinti 2 pastraipoje minėtus registrus ir įsitikinti, ar tarpininkai yra tinkamai įregistruoti.

Tokiame dokumente turi būti pateikiama bent 12 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodyta informacija; o juridinio asmens atveju šio straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyto fizinio asmens (fizinių asmenų) vardas ir pavardė (vardai ir pavardės).

Valstybė narė reikalauja, kad dokumentas būtų grąžintas jį išdavusiai kompetentingai institucijai, kai atitinkamas draudimo ar perdraudimo tarpininkas išbraukiamas iš registro.

5. Registruotiems draudimo ir perdraudimo tarpininkams leidžiama pradėti ir vykdyti draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklą Bendrijoje pagal įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principus.

6. Valstybės narės užtikrina, kad draudimo įmonės naudotųsi tik registruotų draudimo ir perdraudimo tarpininkų ir 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų asmenų teikiamomis draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo paslaugomis.

4 straipsnis

Profesiniai reikalavimai

1. Draudimo ir perdraudimo tarpininkai privalo turėti atitinkamų žinių ir gebėjimų, kuriuos nustato tarpininko buveinės valstybė narė.

Buveinės valstybės narės reikalaujamas sąlygas, susijusias su žiniomis ir gebėjimais, gali suderinti sudraudimo ar perdraudimo tarpininkavimo bei platinamų produktų specifika, ypač jei draudimo tarpininkavimas nėra pagrindinė tarpininko profesinė veikla. Tokiais atvejais tarpininkas draudimo tarpininkavimu gali užsiimti tik tada, kai visišką atsakomybę už jo veiksmus prisiima šiame straipsnyje nustatytas sąlygas atitinkantis draudimo tarpininkas arba draudimo įmonė.

▼B

Valstybės narės gali nustatyti, kad 3 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais atvejais draudimo įmonė patikrina, ar tarpininkų žinios ir gebėjimai yra pakankami tos pačios dalies pirmojoje pastraipoje išvardytiems įsipareigojimams vykdyti, ir, jei būtina, rengia tarpininkų mokymą, atitinkantį tarpininko parduodamų produktų reikalavimus.

Valstybės narės neprivalo šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodyto reikalavimo taikyti visiems draudimo įmonėje dirbantiems fiziniams asmenims, užsiimantiems draudimo ir perdraudimo veikla. Valstybės narės užtikrina, kad pakankamai tokių įmonių administracijoje dirbančių ir už tarpininkavimą parduodant draudimo produktus atsakingų asmenų, taip pat ir visi kiti tiesiogiai su draudimo ir perdraudimo veikla susiję asmenys turėtų žinių ir gebėjimų, būtinų savo pareigoms atlikti.

2. Draudimo ir perdraudimo tarpininkai turi būti geros reputacijos. Mažiausias reikalavimas — neturėti teistumo ar nebūti įtrauktam į jokį kitą teistumui pagal nacionalinius įstatymus prilyginamą dokumentą dėl rimtos baudžiamosios veikos, susijusios su nusikaltimais nuosavybei arba kitais nusikaltimais, susijusiais su finansine veikla; tarpininkai neturėtų būti prieš tai paskelbti bankrutavusiais, išskyrus tuos atvejus, kai jie buvo reabilituoti pagal nacionalinius įstatymus.

Remiantis 3 straipsnio 1 dalies antros pastraipos nuostatomis, valstybės narės gali leisti draudimo įmonėms patikrinti perdraudimo tarpininkų reputaciją.

Valstybės narės neprivalo šios dalies pirmojoje pastraipoje nurodyto reikalavimo taikyti visiems įmonėje dirbantiems fiziniams asmenims, kurie užsiima draudimo ir perdraudimo tarpininkavimu. Valstybės narės užtikrina, kad tokių įmonių administracijos struktūra ir visi tiesiogiai su draudimo ar perdraudimo tarpininkavimu susiję darbuotojai atitiktų minėtą reikalavimą.

3. Draudimo ir perdraudimo tarpininkai apsidraudžia profesiniu draudimu, galiojančiu visoje Bendrijoje, arba pasirūpina kita profesiniam draudimui prilyginama garantija, apsaugančia nuo profesinio aplaidumo pasekmių. Draudimo ar garantijos suma turėtų būti ne mažesnė nei 1 000 000 eurų kiekvienam atskiram reikalavimui išmokėti draudimo išmoką, arba iš viso 1 500 000 eurų per metus visiems reikalavimams išmokėti draudimo išmoką, išskyrus tuos atvejus, kai šia draudimo ar jam prilyginama garantija jau yra pasirūpinusi draudimo, perdraudimo ar kita įmonė, kurios vardu veikia draudimo ar perdraudimo tarpininkas, arba kuri yra įgaliojusi draudimo ar perdraudimo tarpininkus veikti jos naudai, arba jeigu įmonė prisiima visišką atsakomybę už tarpininko veiksmus.

4. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių apsaugoti klientus, kai draudimo tarpininkas negali pervesti draudimo įmokos draudimo įmonei arba pervesti pareikalautą išmokėti draudimo sumą, arba grąžinti įmoką apdraustajam.

▼B

Šios priemonės gali būti bet kurios vienos ar daugiau iš šių formų:

a) įstatymuose ar sutartyje nustatytos nuostatos, pagal kurias tarpininkui kliento sumokėtos pinigų sumos laikomos sumokėtomis įmonei, o tarpininkui įmonės sumokėtos pinigų sumos nelaikomos sumokėtomis klientui tol, kol klientas juos faktiškai gauna;

b) reikalavimas, kad draudimo tarpininkų finansinis pajėgumas nuolatos sudarytų 4 % gautų metinių draudimo įmokų sumos, bet ne mažiau kaip 15 000 eurų;

c) reikalavimas, kad kliento pinigų sumos būtų pervedamos per griežtai atskirtas kliento sąskaitas ir kad iš tų sąskaitų bankroto atveju nebūtų atsiskaitoma su kitais kreditoriais;

d) reikalavimas įsteigti garantinį fondą.

5. Draudimo ir perdraudimo tarpininkavimo veiklai vykdyti būtina, kad tarpininkai nuolatos atitiktų šiame straipsnyje nustatytus profesinius reikalavimus.

6. Valstybės narės gali sugriežtinti šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus arba juos papildyti kitais reikalavimais jų jurisdikcijai priklausantiems draudimo ir perdraudimo tarpininkams.

7. Trečioje ir ketvirtoje dalyse nurodytos sumos yra reguliariai tikslinamos pagal Europos vartojų kainų indekso, kurį skelbia Eurostatas, pasikeitimus. Pirmasis patikslinimas atliekamas po penkerių metų nuo šios direktyvos įsigaliojimo, o visi kiti — kas penkeri metai nuo paskutinio patikslinimo datos.

Nurodytos sumos keičiamos automatiškai, padauginant bazinę eurais išreikštą sumą iš vartotojų kainų indekso procentinio pokyčio nuo šios direktyvos įsigaliojimo iki pirmojo patikslinimo datos arba nuo paskutinio patikslinimo datos iki naujo patikslinimo datos, suapvalinant rezultatą iki sveikojo skaičiaus.

5 straipsnis

Įgytų teisių išsaugojimas

Valstybės narės gali nustatyti, kad asmenys, kurie tarpininkavimo veiklą vykdė iki 2000 m. rugsėjo 1 d., buvo įregistruoti ir turėjo išsilavinimą bei patirtį, kurios lygis atitinka šioje direktyvoje reikalaujamą lygį, automatiškai įregistruojami į kuriamus registrus iš karto, kai bus įvykdyti 4 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyti reikalavimai.

▼B

6 straipsnis

Pranešimas apie įsisteigimą ir paslaugų teikimą kitose valstybėse narėse

1. Visi draudimo ar perdraudimo tarpininkai, kurie ketina pirmą kartą vykdyti veiklą vienoje ar keliose valstybėse narėse naudodamiesi laisve teikti paslaugas ar įsisteigimo laisve, apie tai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingą instituciją.

Gavusios tokį pranešimą, kompetentingos institucijos per vieną mėnesį apie draudimo ar perdraudimo tarpininko ketinimą informuoja visas apie tai norinčias žinoti valstybių narių kompetentingas institucijas ir tuo pat metu informuoja atitinkamą tarpininką.

Draudimo ar perdraudimo tarpininkas veiklą gali pradėti praėjus vienam mėnesiui nuo datos, kai jį buveinės valstybės narės kompetentinga institucija informavo apie antrojoje pastraipoje nurodytą pranešimą. Tačiau jeigu priimančioji valstybė narė nenori būti informuota apie šį faktą, tarpininkas savo veiklą gali pradėti vykdyti iš karto.

2. Valstybės narės, norinčios būti informuotos, kaip nustatyta 1 dalyje, apie tai praneša Komisijai. Komisija savo ruožtu apie tai informuoja visas kitas valstybes nares.

3. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad būtų tinkamai paskelbtos sąlygos, kurių dėl visuotinės gerovės turi būti laikomasi vykdant atitinkamą veiklą jų teritorijoje.

7 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Valstybės narės skiria kompetentingas institucijas, įgaliotas užtikrinti šios direktyvos įgyvendinimą. Valstybės narės informuoja Komisiją apie kompetentingos institucijos paskyrimą, pranešdamos apie bet kokį šių pareigų padalijimą.

2. Pirmojoje pastraipoje nurodytos institucijos yra arba valdžios institucijos, arba pagal nacionalinius įstatymus ar nacionalinių įstatymų šiam tikslui aiškiai įgaliotos valdžios institucijų pripažintos įstaigos. Draudimo ar perdraudimo įmonės negali būti kompetentingomis institucijomis.

3. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi įgaliojimai, būtini jų pareigoms atlikti. Daugiau nei vieną kompetentingą instituciją savo teritorijoje turinti valstybė narė užtikrina, kad kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiautų tam, kad galėtų veiksmingai atlikti savo atitinkamas pareigas.

▼B

8 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės numato atitinkamas sankcijas asmenims, kurie draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo veikla užsiima neįsiregistravę valstybėje narėje ir nėra nurodyti 1 straipsnio 2 dalyje.

2. Valstybės narės numato atitinkamas sankcijas draudimo ar perdraudimo įmonėms, kurios naudojasi valstybėje narėje neįregistruotų ir 1 straipsnio 2 dalyje nenurodytų asmenų teikiamomis draudimo ar perdraudimo tarpininkavimo paslaugomis.

3. Valstybės narės numato atitinkamas sankcijas draudimo ar perdraudimo tarpininkams, kurie nesilaiko nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva.

4. Ši direktyva neturi įtakos priimančiųjų valstybių narių teisei imtis atitinkamų priemonių, kad užkirstų kelią arba baustų už savo teritorijoje įvykdytus pažeidimus, prieštaraujančius dėl visuotinės gerovės priimtų įstatymų ar norminių aktų nuostatoms. Šios priemonės apima galimybę neleisti įstatymus pažeidžiantiems draudimo ar perdraudimo tarpininkams pradėti bet kokią tolesnę veiklą valstybių narių teritorijoje.

5. Visos priemonės, kuriomis nustatomos sankcijos ar draudimo ar perdraudimo tarpininko veiklos apribojimai, turi būti tinkamai pagrįstos, apie jas turi būti pranešta atitinkamam tarpininkui. Kiekviena tokia priemonė gali būti apskųsta valstybės narės, kuri ją patvirtino, teismams.

9 straipsnis

Keitimasis informacija tarp valstybių narių

1. Įvairių valstybių narių kompetentingos institucijos bendradarbiauja, kad užtikrintų tinkamą šios direktyvos nuostatų taikymą.

2. Kompetentingos institucijos keičiasi informacija apie draudimo ir perdraudimo tarpininkus, kuriems buvo taikytos 8 straipsnio 3 dalyje nustatytos sankcijos arba 8 straipsnio 4 dalyje nustatytos priemonės, jeigu dėl to tarpininkai gali būti išbraukti iš registro. Be to, institucijos prašymu kompetentingos institucijos gali keistis bet kokia kita svarbia informacija.

▼B

3. Visi asmenys, kuriems reikia gauti arba paskelbti su šia direktyva susijusią informaciją, yra įpareigoti saugoti profesinę paslaptį taip, kaip nustatyta 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo, iš dalies keičiančios Direktyvas 73/239/EEB ir 88/357/EEB (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) ([1]), 16 straipsnyje ir 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos direktyvos 92/96/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu gyvybės draudimu, derinimo, iš dalies keičiančios Direktyvas 79/267/EEB ir 90/619/EEB (trečioji gyvybės draudimo direktyva) ([2]), 15 straipsnyje.

10 straipsnis

Skundai

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos procedūros, leidžiančios klientams ir kitiems suinteresuotiems asmenims (ypač vartotojų asociacijoms) įregistruoti skundus dėl draudimo ar perdraudimo tarpininkų veiksmų. Į skundus turi būti atsakyta visais atvejais.

11 straipsnis

Žalos atlyginimas neteismine tvarka

1. Valstybės narės skatina nustatyti tinkamas ir veiksmingas skundų pateikimo ir žalos atlyginimo procedūras, leidžiančias draudimo tarpininkų ir klientų ginčus spręsti neteismine tvarka, tam tikrais atvejais pasinaudojant esančiomis institucijomis.

2. Valstybės narės skatina šias institucijas bendradarbiauti sprendžiant tarpvalstybinius ginčus.

III SKYRIUS

INFORMACIJOS REIKALAVIMAI TARPININKAMS

12 straipsnis

Draudimo tarpininko teikiama informacija

1. Prieš sudarydamas bet kokią pirminę draudimo sutartį ir, jei būtina, iš dalies ją pakeičiant ar atnaujinant, draudimo tarpininkas klientui suteikia bent jau tokią informaciją:

a) tarpininko tapatybė, adresas;

b) registras, kuriame jis įregistruotas, ir būdai, kaip patikrinti, ar jis įsiregistravęs;

c) ar turi, tiesiogiai ar netiesiogiai, akcijų, sudarančių daugiau nei 10 % balsavimo teisių arba kapitalo tam tikroje draudimo įmonėje;

([1]) OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB (OL L 290, 2000 11 17, p. 27).

([2]) OL L 360, 1992 12 9, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/64/EB.

▼B

d) ar atitinkama draudimo įmonė arba atitinkamos draudimo įmonės patronuojanti įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai turi akcijų, sudarančių daugiau nei 10 % balsavimo teisių arba kapitalo draudimo tarpininko įmonėje;

e) apie 10 straipsnyje nurodytas procedūras, kurios leidžia klientams ir kitiems suinteresuotiems asmenims pateikti skundus dėl draudimo ar perdraudimo tarpininkų veiksmų, ir prireikus dėl 11 straipsnyje nurodytų skundų pateikimo žalos atlyginimo neteismine tvarka procedūrų.

Be to, draudimo tarpininkas dėl siūlomos sutarties klientui pateikia tokią informaciją:

i) ar tarpininkas konsultuoja remdamasis 2 dalyje nustatyta pareiga pateikti sąžiningą analizę; arba

ii) ar tarpininkas yra sutartimi įsipareigojęs vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą, bendradarbiaudamas išskirtinai tik su viena ar keliomis draudimo įmonėmis. Tokiu atveju, klientui pareikalavus, tarpininkas pateikia tokių draudimo įmonių pavadinimus; arba

iii) ar tarpininkas nėra sutartimi įsipareigojęs vykdyti draudimo tarpininkavimo veiklą, bendradarbiaudamas išskirtinai tik su viena ar keliomis draudimo įmonėmis ir nekonsultuoja remdamasis 2 dalyje nustatyta pareiga pateikti sąžiningą analizę. Šiuo atveju, klientui pareikalavus, tarpininkas pateikia pavadinimus tų draudimo įmonių, su kuriomis jis gali bendradarbiauti ir bendradarbiauja.

Tais atvejais, kai informacija teikiama tik klientui pareikalavus, klientas informuojamas apie teisę tos informacijos pareikalauti.

2. Jeigu draudimo tarpininkas informuoja klientą, kad jis konsultuoja remdamasis sąžiningos analizės rezultatais, jis privalo konsultuoti atlikęs pakankamai išsamią rinkoje siūlomų draudimo sutarčių analizę, kad galėtų vadovaudamasis profesionaliais kriterijais klientui rekomenduoti sudaryti jo poreikius tinkamai atitinkančią draudimo sutartį.

3. Prieš sudarydamas kiekvieną konkrečią sutartį, draudimo tarpininkas turi nurodyti, visų pirma remdamasis kliento pateikta informacija, bent jau to kliento poreikius ir reikalavimus, taip pat pagrindines priežastis, kuriomis remdamasis jis klientui davė vieną ar kitą patarimą dėl tam tikro draudimo produkto. Ši informacija išdėstoma atsižvelgiant į siūlomos draudimo sutarties sudėtingumą.

▼B

4. Pirmoje, antroje ir trečioje dalyse nurodytos informacijos teikti nereikia, kai draudimo tarpininkas tarpininkauja draudžiant nuo didelės rizikos arba kai tarpininkauja perdraudimo tarpininkai.

5. Valstybės narės gali išlaikyti arba priimti griežtesnes įstatymų nuostatas dėl 1 dalyje nurodytų informacijos reikalavimų, jeigu tos nuostatos neprieštarauja Bendrijos teisės aktams.

Valstybės narės praneša Komisijai apie pirmojoje pastraipoje minimas nacionalines nuostatas.

Siekdama kuo didesnio skaidrumo visomis tinkamomis priemonėmis, Komisija užtikrina, kad jos gauta informacija apie nacionalinių nuostatas bus perduoda klientams ir draudimo tarpininkams.

13 straipsnis

Informacijos teikimo sąlygos

1. Visa informacija, kurią tarpininkas turi pateikti klientui pagal 12 straipsnį, pateikiama:

a) popieriuje ar kitoje ilgalaikio saugojimo laikmenoje, kuri klientui yra priimtina ir prieinama;

b) aiškiai ir tiksliai, kad klientas suprastų;

c) valstybės narės, kurioje prisiimtas įsipareigojimas, oficialia kalba arba bet kuria kita kalba, dėl kurios susitaria šalys.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, 12 straipsnyje išvardyta informacija gali būti teikiama žodžiu, jeigu to reikalauja klientas arba jeigu draudimas būtinas nedelsiant. Tokiais atvejais informacija pagal 1 dalyje nustatytus reikalavimus pateikiama iš karto sudarius sutartį.

3. Prekiaujant draudimo produktais telefonu, iš anksto klientui teikiama informacija turi atitikti Bendrijos reikalavimus, taikomus nuotolinei prekybai vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis. Be to, informacija pagal 1 dalyje nustatytus reikalavimus klientui pateikiama iš karto sudarius sutartį.

▼M1

IIIA SKYRIUS

PAPILDOMI VARTOTOJŲ APSAUGOS REIKALAVIMAI, SUSIJĘ SU DRAUDIMO PRINCIPU PAGRĮSTAIS INVESTICINIAIS PRODUKTAIS

13a straipsnis

Taikymo sritis

Taikant 2 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą išimtį, šiuo skyriumi nustatomi papildomi reikalavimai, taikomi draudimo tarpininkavimo veiklai ir draudimo įmonių vykdomam tiesioginiam pardavimui, kai jis atliekamas parduodant draudimo principu pagrįstus investicinius produktus. Ta veikla toliau vadinama draudimo produktų platinimo veikla.

▼M1

13b straipsnis

Interesų konfliktų prevencija

Draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė išlaiko ir taiko veiksmingas organizacines ir administracines priemones, siekdami imtis visų pagrįstų veiksmų, skirtų interesų konfliktų, apibrėžtų 13c straipsnyje, daromam žalingam poveikiui klientų interesams išvengti.

13c straipsnis

Interesų konfliktai

1. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo tarpininkai ir draudimo įmonės imtųsi visų tinkamų veiksmų, siekdami nustatyti interesų konfliktus, kurių kyla vykdant draudimo produktų platinimo veiklą tarp tų draudimo tarpininkų ar įmonių, įskaitant jų vadovus, darbuotojus ir priklausomus draudimo tarpininkus, arba tiesiogiai ar netiesiogiai su jais kontrolės ryšiais susijusių asmenų ir tų draudimo tarpininkų ar įmonių klientų arba tarp vieno kliento ir kito kliento.

2. Jeigu pagal 13b straipsnį draudimo tarpininko ar draudimo įmonės taikytos interesų konfliktų valdymo organizacinės ar administracinės priemonės yra nepakankamos, siekiant patikimai užtikrinti, kad būtų užkirstas kelias grėsmei, jog bus padaryta žala kliento interesams, prieš imdamasis kliento vardu veiklos tas draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė aiškiai atskleidžia klientui interesų konflikto bendrą pobūdį ir (arba) priežastis.

3. Komisijai pagal 13e straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais:

a) nustatomi veiksmai, kurių pagrįstai galėtų imtis draudimo tarpininkai arba draudimo įmonės, kad vykdydami draudimo produktų platinimo veiklą nustatytų interesų konfliktus, užkirstų jiems kelią, juos valdytų ir atskleistų apie juos informaciją;

b) nustatomi tinkami interesų konfliktų, galinčių pažeisti draudimo tarpininko ar draudimo įmonės esamų ar potencialių vartotojų interesus, tipų nustatymo kriterijai.

13d straipsnis

Bendrieji principai ir klientų informavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad vykdydamas draudimo produktų platinimo veiklą draudimo tarpininkas ar draudimo įmonė veiktų sąžiningai, teisingai ir profesionaliai, vadovaudamiesi savo klientų interesais.

▼M1

2. Visa informacija, įskaitant draudimo tarpininko arba draudimo įmonės rinkodaros pranešimus, skirta esamiems ar potencialiems vartotojams, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Jei konkretaus pranešimo paskirtis – rinkodara, tai turi būti aiškiai matoma.

3. Valstybės narės gali uždrausti priimti arba gauti mokesčius, komisinius arba bet kokį piniginį atlygį, kuriuos draudimo tarpininkams arba draudimo įmonėms moka arba teikia trečiasis asmuo arba jo vardu veikiantis asmuo už draudimo principais pagrįstų investicinių produktų pardavimą klientams.

13e straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. 13c straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2014 m. liepos 2 d.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 13c straipsnyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 13c straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

▼B

IV SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

Valstybės narės užtikrina, kad būtų galima kreiptis į teismą dėl sprendimų, priimtų draudimo tarpininko, perdraudimo tarpininko ar draudimo įmonės atžvilgiu remiantis įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, priimtomis vadovaujantis šia direktyva.

▼B

15 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 77/92/EEB panaikinama nuo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos.

16 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2005 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų tekstus. Pranešime pateikiama lentelė, kurioje nurodomos nacionalinės nuostatos, atitinkančios šią direktyvą.

17 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

18 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.